

РЕШЕНИЕ

№ 10844

гр. София, 19.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в публично заседание на 19.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **12989** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във вр. с чл. 75, ал.1, т. 2 ЗУБ, във вр. с чл. 8 ЗУБ и чл. 75а, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 9 от ЗУБ. Образувано е по жалба на И. Ф. М. ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., чрез адв. П., срещу Решение № 5444 от 20.11.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата са изложени основания за постановяване на решението в несъответствие с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. Излага подробни съображения за неправилна преценка на обстановката в С. в контекста на личната история на оспорващия, както и възможността да се върне. Иска от съда да отмени решението, като същото се оспорва относно постановения отказ да се предостави статут на бежанец на основанията по чл. 8 ЗУБ и да се предостави хуманитарен статут на основание чл. 9 ЗУБ, в контекста на направените оспорвания с жалбата.

Пред съда жалбата се поддържа от адв. П., която моли същата да бъде приета за основателна.

Ответникът - председателят на Държавна агенция за бежанците към Министерски съвет, не се явява, не се представлява, не излага становище по същество на делото.

СГП не изпраща представител.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, като извърши дължимата служебна проверка на оспореното решение по реда на чл. 168 АПК, от фактическа и правна страна прие за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е депозирана на дата 03.12.2025г., а решението на директора е връчено на дата 24.11.2025 г., на сирийския гражданин в присъствието на преводач и адвоката. Жалбата до съда е подадена в срок и от надлежна страна.

По фактите съдът приема следното:

С оспореното по делото Решение № 5444/20.11.2025г. е разгледана молба за международна закрила с вх. № ОК-13-1845/19.09.2024 г. на РПЦ С., /рег.№ 16164/19.09.2024г./, подадена от И. Ф. М., гражданин на С., с която се иска от българската държава да му предостави закрила, потвърдена пред длъжностно лице чрез преводач.

Личните данни на кандидата за закрила И. Ф. М.- лице от мъжки пол, са установени въз основа на подписана от лицето декларация по реда на чл. 30, ал. 1, т. 3 ЗУБ и са следните: роден е на 03.11.2007 г. в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност арабин, религиозна - мюсюлманин сунит, неженен, с ЛНЧ [ЕГН]/л.131/

Видно от представено фотокопие на лична карта е налице разлика в имената на лицето, между тези изписани в личната карта и тези, заявени от него лично при регистрацията му в РПЦ и при непредоставяне на документ, удостоверяващ самоличността му. Поради липсата на лична карта в оригинал не е извършена корекция на имената.

В хода на административното производство оспорващият е бил непридружен непълнолетен, и са проведени процедурите по реда на Закона за закрила на детето - вр. чл. 15, ал. 6 от този закон, както и съгласно чл. 25, ал. 1 ЗУБ същият е представляван в производството и от назначен адвокат с решение на Бюрото за правна помощ – адвокат А. П.. На 03.11.2025 г., съобразно заявените данни, оспорващият е навършил пълнолетие, съответно и към датата на издаване на оспореното решение, същият не принадлежи вече към уязвима група лица по смисъла на пар. 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ.

Оспореното решение е произнесено след отменено с решение № 8594/12.03.2025г. на АССГ, оставено в сила с решение по адм. д.№ 304/2025г. на ВАС предходно решение на органа №12651/03.12.2024г. по молба на лицето /приложени по делото/.

В хода на производството по разглеждането на молбата на оспорващия, на дата 09.19.2024 г., са извършени следните процесуални действия:

- Регистрацията на кандидата за международна закрила, видно от съставен Регистрационен лист/л.137/

-Съставена е Евродак дактилоскопна карта, няма данни за подадена друга молба за закрила/л.133/

-Връчени са указания относно правата и задълженията на деца под 18 години, които са сами в Република България и са подали молба за закрила. на арабски език, удостоверено с подпис на чужденеца и на преводач от този език.

-На кандидата е връчена покана за провеждане на лично интервю

-на кандидата са връчени и други книжа във връзка с правилата в центъра при ДАБ, където е настанен, указания за обработването на лични данни,

В хода на административното производство са приложени Решение за настаняване №81/32.10.2025г. в РПЦ С. „ПМЗ-кв. В.“/л.32/ приобщени справка към дата 10.09.2025г. - актуална политическа и икономическа обстановка в С., становище на ДАНС, че не се възразява да бъде предоставена закрила на лицето /л.37/, въпросник за социална адаптация на непридружени лица, търсещи международна закрила /л.39/, протокол за проведено интервю в присъствието на социален работник от ДСП К. село, адвокат и преводач/л.42-48/, социален доклад /л.49-51/, формуляр за бърза оценка /л.119/ и формуляр за пълна оценка от 12.03.2025г./л.80-86/, констативен протокол, в който е отразено неспазване на Правилника за вътрешен ред и настаняване в центровете на ДАБ относно лицето /л.105/, копие на личната му карта/л.107-108/, решение за настаняване №157/19.09.2024г. в РПЦ С., отдел „ПМЗ-кв.О. купел“ /л.122/, информация за задълженията на чужденците, настанени в центровете на ДАБ и допълнение към тях/л.126-130/.

В съдебното производство са представени бележки от Службата на Върховния комисар на ООН за бежанците относно ситуацията в Сирийската Арабска Република/л.164-169/, както и компилации на актуални ресурси за С./л.170-175/.

Въз основа на така установените факти в хода на административното производство, обсъдени в мотивите подробно, с оспореното Решение е постановен отказ да се предостави хуманитарен статут и статут на бежанец - на основание чл. чл. 8 и чл. 9 ЗУБ вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ.

За да достигне до този извод, административният орган е формирал следните изводи:

В мотивите на оспореното решение органът на първо място е обсъдил изложеното на интервюто за бежанската история от чужденеца и достигнал до извод, че посочените причини за напускането на страната му по произход, не могат да се третират като репресия или преследване поради раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група от държавата, партии или организации и недържавни субекти, на които държавата не може или не желае да предостави закрила срещу преследване, не се установяват предпоставките по чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут, твърденията в бежанската история не съдържат информация за осъществено спрямо жалбоподателя преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 ЗУБ както и риск от бъдещо такова, в която връзка се е позовал на дефиницията за преследване по чл. 8, ал. 4 ЗУБ, заявените от жалбоподателя основания не са правнозначими за търсената международна закрила. Обосновал е разликата между преследване и дезертиране или бягство от военна служба.

Органът също е направил извод, че в конкретния случай не ставало въпрос за лице, което се нуждае от международна закрила, а за лице, което по лични причини е решило и доброволно е напуснало С., в която връзка се е позовал на пар. 62 от Наръчника по процедури и критерии за определянето на статут на бежанец. Предвид заявените обстоятелства, е прието че не е налице и основание по чл. 8, ал. 9 ЗУБ за предоставяне на закрила.

Органът е изложил и мотиви по основанията, предвидени в чл. 9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, като е приел, че също не е налице нито едно от предвидените основания. На първо място е прието, че е неприложим чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, тъй като спрямо жалбоподателя не е налице реален риск от посегателство, който извод е формиран въз основа на данните в справката на дирекцията към ДАБ, като е посочено, че в момента в С. се завръщат обратно 862 369 сирийци, като общият им брой надвишава 1 00000 души, а вътрешно разселените лица се завръщат по домовете си. Към настоящия момент ВКБООН предоставя парична помощ за връщане и реинтеграция на семейства в цяла С..

Органът е приел, че в конкретния случай не се установява спрямо чужденеца да са налице сериозни или потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставянето на хуманитарен статут, а дори да се върне в държавата си по произход, той можел да води нормален начин на живот, заедно със своето семейство, което се намирало в родината му. При тези обстоятелства е прието, че за жалбоподателя не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ, както и че липсват основания за прилагане на чл. 9, ал. 6 ЗУБ, тъй като не е заявил член на семейството му да е с предоставен хуманитарен статут в Република България /братът на жалбоподателя не се явява член на семейството по смисъла на ЗУБ, още повече, че по данни на жалбоподателя същия се намира понастоящем в М./, също не обосновавал молбата си за закрила с други причини от хуманитарен характер, нито причини, посочени в Заключенията на Изпълнителния комитет на ВКБООН - съгласно чл. 9, ал. 8 ЗУБ. Позовава се на съдебна практика на СЕО.

Формиран е краен извод, че към настоящия момент актуалната ситуация в С. не се характеризира с насилие, достигащо нива, които обосновават предоставяне на закрила на гражданите ѝ на осн. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Изтъкнати са аргументи и за липсата на „други причини от хуманитарен характер“ по чл. 9 ал.8 от ЗУБ. Извършен е анализ и на разпоредбите на чл. 15 ал.4 и ал.6 от ЗЗД, относно прилагането на принципа „най-висшия интерес на детето“, установен в Конвенцията на ООН за правата на детето.

В мотивите на решението, предвид непълнолетието на оспорващия към датата на решението, са изложени и съображения по чл. 6а ЗУБ - за най-добрия интерес на детето, в която връзка се е позовал на критериите по пар. 1, т. 5 от ДР на ЗЗдетето, към които препраща пар. 1, т. 11 ЗУБ, както и на Глава V, параграфи 52-79 от Общ коментар № 14 на Комитета по правата на детето върху Конвенцията на ООН за правата на детето относно най-добрия интерес: следва да се вземат възгледите на детето, идентичността на детето, запазване на семейната среда, и поддържането на взаимоотношенията, грижата за детето и неговата закрила и безопасност, наличието на уязвимо положение, правото на детето на здравеопазване, и правото на детето на образование. Органът се е позовал на параграфи 80-81 от същия коментар - основната оценка на най-добрите интереси на детето е "обща оценка на всички относими елементи на тези интереси, като тежестта на всеки от

тях зависи от останалите. " Въз основа на изложеното и съблюдавайки принципа, е направен извод, че за непридружения непълнолетен чужд гражданин/понастоящем навършил пълнолетие/ не съществува риск за сигурността му на територията на С., при връщането му в страната на произход, той няма да бъде лишен от неговата идентичност и ще може да поддържа взаимоотношения с близките си роднини, които по думите му продължават да живеят в Р., С..

Органът е обсъдил също, че не са налице основания за предоставяне на статут по други хуманитарни причини - чл. 9, ал. 8 ЗУБ, тъй като не се е позовал на причини от хуманитарен характер. Органът е изложил и мотиви за съдържанието на понятието "други причини от хуманитарен характер" по смисъла на разпоредбата: - всяка причина, независимо от нейното естество, хипотезата урежда останалите случаи, различни от предвидените по ал. 1 от разпоредбата, въз основа на които се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата му по произход. Също е допълнено, че хуманитарните причини трябва да са от такова естество, че да разкриват реална опасност от посегателство върху личността на чужденеца, по съображение, че основанието по чл. 9, ал. 8 ЗУБ не може да се обсъжда изолирано, а следва да се свърже с ал. 1 от същата разпоредба. Прието е, че такива причини в настоящия случай не се установяват.

По тези мотиви органът е достигнал до извод, че при преценката на свързаните с личното положение на жалбоподателя и държавата му по произход относими факти, искането за предоставяне на международна закрила на жалбоподателя изцяло неоснователно поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ и на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ е постановил отказ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на И. Ф. М. гражданин на С..

При така установеното от фактическа страна Съдът стигна до следните, правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения с административната преписка протокол от

проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденец език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/ или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материално-правно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. В разглеждания случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораждат у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Сирийският гражданин е напуснал държавата си на произход, не за да търси международна закрила, а доброволно и по лични причини. Съгласно "Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец" на службата на ВКБООН за бежанците е посочено, че кандидатът за статут на бежанец трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което жалбоподателят не е направил. В тази връзка правилно не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид че от страна на

чужденеца не я заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Легална дефиниция на понятието членове на семейството по смисъла на ЗУБ се съдържа в § 1, т. 3 от ДР на ЗУБ, като в разпоредбата гласи: "Членове на семейството" са: а) съпругът, съпругата или лицето, с което се намира в доказано стабилна и дълготрайна връзка и техните ненавършили пълнолетие, невстъпили в брак деца; б) навършилите пълнолетие, невстъпили в брак деца, които не са в състояние да осигурят сами издръжката си поради сериозни здравословни причини; в) родителите на всеки от съпрузите, които не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца; г) (нова – ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г., изм., бр. 89 от 2020 г.) родителите, настойникът или попечителят на непълнолетното, невстъпило в брак лице, на което е предоставена международна закрила.

Следователно, заявеното от жалбоподателя, че брат му има предоставен хуманитарен статут, но в момента се намира в М., където работи, не е от категорията на тези обстоятелства, по силата на които същият може да се ползва от разпоредбите на чл. 8, ал. 9 от ЗУБ и чл. 9 ал. 6 от ЗУБ, тъй като братът не е член от семейството.

Следователно от събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С.

поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, не са констатирани. Субекти, които могат да извършат тежки посегателства по смисъла на чл. 1, са посочени в чл. 9, ал. 2 ЗУБ - държавата; партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, както и недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че субектите, посочени в т. 1 и 2, включително международни организации, не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства. Реалната опасност от тежки посегателства може да се основава на събития, настъпили, след като чужденецът е напуснал държавата си по произход, или на дейност, извършена от него след отпътуването му, особено ако се установи, че тази дейност представлява израз или продължение на убежденията или ориентацията, изразявани в държавата по произход, освен ако тя е извършена единствено с цел чужденецът да получи международна закрила по този закон - ал. 3.

По делото липсват данни по отношение на М. да е налице реална опасност да бъде осъден в държавата си по произход на смъртно наказание или екзекуция или пък да бъде подложен на изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Той не е навел подобни твърдения, нито пред административния орган, нито в настоящото производство напротив, в хода на интервюто е заявил, че проблеми с властите, а и със субектите по чл. 9, ал. 2 ЗУБ, не е имал.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна

закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут.

Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато Съдът се произнася по случая. В тази връзка, Съдът изиска актуална справка за ситуацията в С., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

Тъй като няма основания да се предполага, че ще бъде преследван на основанията по чл. 8 от ЗУБ, в това число и изтъкнатите подробно в жалбата по чл. 8, ал. 5 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, нито са налице основания по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, то оспореното решение е правилно като краен резултат и при изменената обстановка в С.. Същото е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република България, конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Издадено е след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност и се е възползвал да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на молителя, която

действително е била актуална към датата на решението.

В тази връзка данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице не са основание а промяна на горните изводи. Актове на насилие, в това число и изнесените в медийната публикация пред съда, не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Изводите по този въпрос в решението са правилни, те са валидни и към датата на постановяване на съдебното решение, доколкото от страна на молителя се изтъква страх да не бъде убит в случай, че бъде ангажиран да служи в армията, която опасност по принцип съществува за всяко друго лице в такова положение и поради това е неотнормимо към предоставяне на международна закрила.

В заключение, постановеното с оспореното решение е правилно като резултат и на основание актуалната обстановка в С. след падането на режима на Б. А.. От изложената от чужденеца бежанската история се установява, че няма конкретни действия на преследване срещу него, не е имал проблем с официалните сирийски власти, няма реална опасност от тежки посегателства, не е бил принуден на напусне страната си на произход, поради опасност от налагане на наказание – екзекуция, изтезания или нечовешко и унизително отношение.

На основание изложеното, с оспореното решение правилно е постановен отказ да се предостави международна закрила на оспорващия както на основание чл. 8, така и на основанията по чл. 9 ЗУБ.

Така мотивиран Административен съд София, – град, Трето отделение, 62-ри състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Ф. М. ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., чрез адв. П., срещу Решение № 5444 от 20.11.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен

административен съд на Република България.